

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У 545/16
12.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским помоћником Иваном Гулан Радосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца Савеза естрадно-музичких уметника Србије, из Београда, Нушићева 4/II и Самосталног синдиката естрадних уметника и извођача Србије, из Београда, Дечанска 14/VII, које заступа Александар С. Трандоски, адвокат из Београда, Нићифора Нинковића 106, поднетој против Министарства културе и информисања Републике Србије, због ћутања управе, у нејавној седници већа одржаној дана 12.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и НАЛАЖЕ Министарству културе и информисања Републике Србије, да у року од 30 дана од дана достављања пресуде донесе одлуку по захтеву тужилаца Савеза естрадно-музичких уметника Србије и Самосталног синдиката естрадних уметника и извођача Србије, за престанак статуса репрезентативног удружења у култури, поднетом 03.11.2015. године.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Министарство културе и информисања Републике Србије да тужиоцима Савету естрадно-музичких уметника Србије и Самосталном синдикату естрадних уметника и извођача Србије, налокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Тужиоци су 14.01.2015. године, преко пуномоћника, поднели тужбу Управном суду, због ћутања управе, у којој наводе да су у захтеву од 05.11.2015. године, поднетом туженом органу, предложили да тужени, у складу са чланом 57. Закона о

култури и чланом 12. Правилника о саставу и начину рада Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури и ближим условима и начину утврђивања и престанка статуса репрезентативног удружења у култури, донесе решење о престанку статуса репрезентативног Удружења музичара цеза, забавне и рок музике Србије, из Београда. Напомињу да је тужени дописом од 13.11.2015. године обавестио тужиоце да је њихов захтев од 05.11.2015. године прослеђен Комисији за утврђивање репрезентативности удружења у култури како би та комисија извршила проверу захтева, да су тужиоци по истеку рока од 60 дана за одлучивање туженог по поднетом захтеву, дана 06.01.2016. године, поднели накнадни захтев у смислу члана 19. Закона о управним споровима. Указују да Савез естрадно-музичких уметника Србије, из Београда и Удружење музичара цеза, забавне и рок музике Србије, из Београда, представљају репрезентативна удружења у области културе, да је Савез естрадно-музичких уметника Србије асоцијација естрадно-музичких удружења које обухвата 25 естрадно-музичких удружења, док је Удружење музичара цеза, забавне и рок музике Србије удружење појединача као физичких лица – самосталних уметника и извођача цеза, забавне и рок музике и да у овом спору представља заинтересовано лице, као и да је Самостални синдикат естрадних уметника и извођача Србије, потписник Посебног колективног уговора за радно ангажовање естрадно-музичких уметника и извођача у угоститељству. Истичу да су тужиоци у више наврата указивали на многобројне неправилности у раду Удружења музичара цеза, забавне и рок музике Србије. између осталог и дописом од 10.02.2015. године, којим су захтевали предузимање мера надзора над применом одговарајућих одредби Закона о култури, али да су захтеване мере изостале, као и да то удружење у обављању поверилих послова из члана 67. Закона о култури неовлашћено издаје уверења за лица која нису самостални уметници и незаконито врши пренос поверилих послова на друга лица која немају статус репрезентативних удружења у култури. Предлажу да суд, у спору пуне јурисдикције, донесе пресуду којом тужбу усваја и Удружењу музичара цеза, забавне и рок музике Србије одузима статус репрезентативног удружења у култури, тако да та пресуда замени адекватно решење туженог који је дужан да призна, спроведе и јавно објави брисање заинтересованог лица из регистра репрезентативних удружења у области културе. Потражује трошкове управног спора на име састава тужбе и паушала по Адвокатској тарифи и на име административних такси према Таксеној тарифи, све у року од 15 дана од дана достављања писаног отправка, под претњом принудног извршења. Поднеском од 23.03.2016. године, тужиоци су уредили тужбу по налогу суда, а у поднеску од 13.03.2017. године су, између осталог, прецизирали трошкове у износу од 24.750,00 динара.

У одговору на тужбу тужени је навео да су неосновани наводи тужиоца који се односе на тврђњу да тужени није предузео потребне мере ради поступања по поднетим захтевима тужилаца, са разлога што је тужени у складу са чланом 57. Закона о култури и чл. 1, 2. и 9. Правилника о саставу и начину рада Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури и о ближим условима и начину утврђивања престанка статуса репрезентативног удружења у култури, проследио захтев тужилаца од 02.11.2015. године наведеној комисији како би извршила проверу навода из тог захтева, у складу са важећим прописима, као и да је о томе обавестио пуномоћника тужилаца дописом од 13.11.2015. године. Такође, тужени је указао да у наведеном правилнику нема члана 12. на који се тужиоци позивају, с обзиром да правилник има 10. чланова. У погледу накнадног захтева тужилаца од 04.01.2016. године, тужени је

навео да је тај захтев доставио члановима комисије на хитно поступање дана 14.01.2016. године, електронским путем, с обзиром да без мишљења комисије није могуће донети решење о одузимању статуса репрезентативном удружењу, у складу са важећим прописима, као и да је о томе обавестио пуномоћника тужиоца дописом од 14.01.2016. године. С обзиром на наведено тврди да је неспорно предузео мере поводом поднетих захтева тужилаца, оспорава тужбу у целости и предлаже да суд донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је након оцене навода тужбе и доказа приложених уз тужбу и списка предмета туженог органа, достављених уз одговор на тужбу, нашао да су испуњени услови за доношење одлуке по тужби због недоношења захтеваног акта.

Одредбом члана 56. став 1. Закона о култури прописано је да уколико у једном подручју културе наведеном у члану 55а и 55б овог закона постоји више регистрованих удружења, статус репрезентативног удружења у култури за територију Републике Србије (у даљем тексту: репрезентативно удружење у култури), на предлог Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури, за највише два удружења решењем утврђује министар.

Чланом 57. став 2. истог закона прописано је да удружење у култури које је стекло статус репрезентативног удружења у култури може тај статус изгубити на начин на који је стечен решењем министра, ако престане да испуњава услове потребне за стицање репрезентативности утврђене прописом из члана 56. став 5. овог закона, као и ако послове поверене овим законом не обавља или их обавља супротно закону.

Одредбом члана 19. став 2. Закона о управним споровима прописано је да ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Одредбом члана 44. истог закона прописано је, између остalog, да ће суд пресудом уважити тужбу и наложити да надлежни орган донесе решење, када је тужба поднета на основу члана 19. тог закона, а суд нађе да је основана.

Према стању у списима предмета тужиоци су 03.11.2015. године поднели захтев туженом за престанак статуса репрезентативног удружења у култури Удружења музичара цеза, забавне и рок музике Србије, из Београда, а дана 05.01.2016. године поднели су накнадни захтев за поступање по наведеном захтеву. Како се у списима предмета не налази решење туженог којим је одлучио по наведеним захтевима у законом прописаним роковима, већ је тужени само доставио допис од 13.11.2015. године којим је обавестио тужиоце да је њихов захтев проследио комисији која према важећим прописима треба да изврши проверу навода из захтева пре него што министар донесе решење по том захтеву, а како је реч о недоношењу решења против кога није дозвољена жалба, Управни суд налази да је тужба основана, јер је тужени орган био дужан да у прописаним роковима одлучи о поднетом захтеву.

Разматрајући предлог тужилаца да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд је нашао да природа ове управне ствари и утврђено чињенично стање не пружају основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима.

Са изнетог, суд је применом одредби члана 44. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Решавајући о захтеву тужилаца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима и досудио тужиоцима трошкове за награду адвокату за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, одмерене сагласно тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12). Суд није признао тужиоцу трошкове за састав поднеска од 13.03.2017. године, будући да они нису били нужни, нити трошкове судских такси, будући да се такса у конкретном случају и не плаћа.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.01.2018. године, 24 У 545/16

Записничар
Ивана Гулан Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић, с.р.

јз